JARNÍ KNIŽNÍ NOVINKY

V programu festivalu nebude chybět ani plejáda oblíbených a ceněných českých spisovatelů a spisovatelek, z nichž řada plánuje vydání svých novinek právě na Svět knihy Praha. To je třeba případ bestselleristky Aleny Mornštajnové.

ALENA MORNŠTAJNOVÁ:
„ČAS VOS JE ROMÁN O CESTĚ K OBYČEJNÉMU LIDSKÉMU ŠTĚSTÍ…“
Jedna z nejprodávanějších českých autorek současnosti Alena Mornštajnová vydává v pořadí už sedmý román nazvaný *Čas vos*. „Je to kniha o tom, jak vzniká nenávist a zášť mezi lidmi a jak těžké je odpustit,“ říká autorka.

Román se jmenuje *Čas vos*. Proč zrovna vosy?

Měla jsem v hlavě několik názvů, ale nakonec volba padla na *Čas vos*. Vosy jsou hmyz, který je možná užitečný, ale pro člověka dost obtěžující. Málokdo v jejich přítomnosti zůstane klidný. Představte si, že sedíte na zahradě, popíjíte kávu a pochutnáváte si na koláči. Přiletí vosa a idylka je pryč. Vosa se nedá odehnat. Takže v knize hrají úlohu narušitele klidu. Vyskytují se tam nejen v přeneseném smyslu slova, ale i v tom zcela konkrétním, protože jedna vosa do děje docela podstatně zasáhne.

Hlavní hrdinové jsou dva, Bára a Ptáčník. Bára miluje květiny, Ptáčník pozorování ptáků. Stejně jako vosy, i tohle je příroda, ale pocit, který to evokuje, je úplně jiný.

Čím jsem starší, tím jsem k vnímání přírody citlivější a všechno, co se v přírodě děje, je pro mě důležité. Jaro a léto jsou pro mě sezónou květin, ráda zahradničím, i když jsem dost špatná zahradnice a učím se hlavně chybami. Ale práce na zahradě mě baví, a i proto Bára v knize zakládá zahradu a zjišťuje, jak je péče o ni naplňující. Moc ráda pozoruju, jak se příroda proměňuje s ročními obdobími, kteří ptáci u nás na zahradě bydlí, kteří přilétají jen na krmítko a kteří nás připravují v létě o úrodu. Křehkost a zároveň síla a odolnost ptáků je fascinující, a proto mám v knize i tu postavu Ptáčníka – muže, který pozoruje ptáky. Les a zahrada v knize představují místa, kde se hrdinové cítí v bezpečí. Je to pro ně únik od světa, který je zatěžuje nebo – v případě Ptáčníka – mu tak docela nerozumí a vlastně se o to ani nesnaží.

Motivem knihy je touha po pomstě postavená do kontrastu s potřebou a snahou odpustit. Jak hrdinové o pomstě a odpuštění uvažují?

Kdysi v televizi hlásil počasí pan Zákopčaník a pokaždé se loučil se slovy: Slunce v duši. Málokdo si uvědomoval a uvědomuje, jak je důležité nalézt v sobě klid, smíření, ono slunce v duši. I Bára hledá odplatu, nebo si to alespoň myslí, ale přitom potřebuje nalézt onen klid v duši. Viníci stejně nakonec trestu neujdou, protože zášť a závist jim nedovolí, aby byli spokojení. Jejich slunce pohaslo. Hlavní linka knihy je současná, ale podstatné jsou i příběhy rodičů Báry a Ptáčníka, právě to, co se stalo už dřív. Kdybych to měla shrnout jednou větou, řekla bych, že *Čas vos* je román o cestě k obyčejnému lidskému štěstí. Protože život nedá nikomu nic zadarmo a být šťastný nebo spíš spokojený, což je pro mě synonymum, dá prostě velkou práci. Je to i kniha o tom, že život na malém městě má taky svoje nástrahy a někdy je pěkně zrádný. Kniha o tom, že ne všichni lidé jsou dobří. S tím se prostě nedá nic dělat. Kniha o tom, jak vzniká nenávist a zášť mezi lidmi a jak těžké je odpustit, protože nenávist se zaryje pod kůži. Kniha o tom, že každý by si měl najít něco, nejen někoho, co mu bude naplňovat život. Co se pro něj stane vášní a ve chvíli krize i záchranou.

Ptala se **Klára Kubíčková**,
nakladatelství Host.